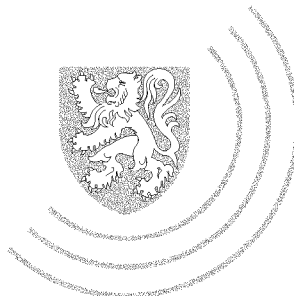

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

28 oktober 1998

BELEIDSBRIEF

**Binnenlandse aangelegenheden
Vlaanderen sturen – Lokaal besturen**

Beleidsprioriteiten 1998-1999

ingediend door de heer Leo Peeters,
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

INHOUD

I.	Een blik in de achteruitkijkspiegel	3
II.	Op weg naar de eeuwwisseling	7

BELEIDSBRIEF 1998-1999 **BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN**

Vlaanderen sturen - Lokaal besturen

VR/98/06.10/doc.med.26 - punt 26

De legislatuur treedt in haar laatste jaar en bij die gelegenheid is het nuttig enerzijds terug te blikken op de realisaties van de afgelopen jaren en anderzijds de inventaris te maken van de nog te verwezenlijken beleidsintenties.

I. Een blik in de achteruitkijkspiegel

Over de **regionalisering van de basiswetgeving** werd, in afwachting dat op federaal vlak uitvoering gegeven wordt aan het Sint-Michielsakkoord van 1993, en inspeland op de conclusies van de discussienota voor een verdere staatshervorming (goedgekeurd door de Vlaamse regering op 29 februari 1996), aangekondigd dat een beleidsondersteunend onderzoeksproject is opgestart dat tot doel heeft een interdisciplinaire groep wetenschappers te laten werken aan een “proeve van Vlaams gemeentedecreet”. De wetenschappers zullen onder meer aandacht besteden aan bestuursvormen en -technieken op maat van de gemeenten, aan flexibiliteit en differentiatie op het vlak van samenwerkingsvormen, aan het aantal uitvoerende mandatarissen en hun geldelijk en sociaal statuut, aan organisatievormen van lokale democratie, aan verzelfstandigingsvormen, enz.

Een tweede groep specialisten zal zich meer in het bijzonder buigen over deelthema's als de binnengemeentelijke decentralisatie, bestuurskracht van gemeenten, inter- en bovengemeentelijke samenwerkingsvormen, relaties burger-bestuur, verkiezingstechnieken.

De bevindingen worden ingebracht in een geheel van voorstellen die geformuleerd worden in de vorm van een werkbare ontwerptekst en waarmee met de verschillende betrokken geledingen het debat kan gevoerd worden. In het voorjaar van 1999 zullen de grote lijnen bekend zijn.

Inzake de **strikte toepassing van de taalwetgeving** is verder invulling gegeven aan een beperkende interpretatie van de faciliteitenregeling. Exponent van dit beleid is de omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 waarin duidelijk de contouren van het toezichtsbeleid worden geschetst. In de concrete dossiers die aan het administratief toezicht onderworpen zijn wordt hieraan consequent gevolg gegeven. Pogingen om hieraan via juridische en politieke weg een einde te stellen zijn niet succesvol gebleken. Zo blijkt dat dank zij een goed onderbouwde argumentatie op doeltreffende manier kan opgetreden worden tegen onwettig handelen van lokale overheden.

In het kader van de nauwgezette opvolging van de **gemeentefinanciën** zijn belangrijke inspanningen geleverd om de gemeentebesturen bijstand te verlenen bij het management.

De jaarlijkse *begrotingsonderrichtingen* werden gecoördineerd in een enkel document dat voortaan elk jaar zal vervangen worden door een nieuw overzichtelijk document dat de talrijke verwijzingen naar stukken uit het verleden overbodig maakt.

De financiële toestand van Antwerpen, Gent en Oostende blijven een groot aandachtspunt. De begeleidingscommissies komen geregeld bijeen en zorgen voor een actieve ondersteuning van de betrokken besturen en voor een optimale informatie van de Vlaamse regering. Mede hierdoor zijn belangrijke aanzetten gegeven voor de nodige sanering en de rechtzetting van historische fouten. De rekeningen die de steden momenteel kunnen voorleggen tonen overvloedig aan dat deze politiek van actieve begeleiding, samen met inspanningen geleverd door de besturen zelf, al tot gunstige resultaten heeft geleid. Deze inspanningen zullen in de toekomst gecontinueerd worden.

Omdat de financiële resultaten bepalend zijn om de juiste toestand van de gemeenten te kunnen inschatten, is opnieuw een uitgebreid *jaarverslag* uitgebracht met talrijke cijfergegevens en tabellen steunend op de gemeenterekeningen van 1996. Het is de bedoeling dit instrument nog verder uit te bouwen. Daartoe is het toezichtsdecreet aangepast en werden in een uitvoeringsbesluit de technische modaliteiten vastgelegd die het moeten mogelijk maken om begrotingen en rekeningen integraal langs informatorische weg over te maken aan de Vlaamse administratie. Via de moderne middelen en technieken zal in de nabije toekomst nog meer, beter en verfijnder statistisch materiaal over de gemeentefinanciën kunnen geleverd worden.

Het inzicht in al dat cijfermateriaal is een andere bekommernis waaraan veel aandacht is besteed. Een uitgewerkt model van *ratio*'s, dat tot stand is gekomen

in nauwe samenwerking met de Vlerick School voor Management, heeft het voorwerp uitgemaakt van druk bijgewoonde vormingssessies voor zowel ambtenaren als mandatarissen. Het komt nu aan de lokale actoren toe er optimaal gebruik van te maken. Waar nodig zal in de toekomst het instrument in aanmerking komen voor verfijning.

Om de gemeenten voor te bereiden op de komst van de *EURO* neemt ook het Vlaams Gewest actief deel aan de werkgroep Admi-euro van het Commissariaat-generaal voor de euro. De doelstelling van deze werkgroep is het beantwoorden van vragen en het aanbrengen van pragmatische oplossingen voor de problemen waarmee de lokale besturen geconfronteerd worden bij de overgang naar de euro. Dit heeft geleid tot een omstandige informatieve omzendbrief (ref. BA/WEL-97/12 van 16 september 1997).

De toepassing van de complexe *wetgeving op de overheidsopdrachten* baart menig lokaal bestuur zorgen. Daarom zijn aanvullende onderrichtingen verstrekt voor de gemeenten, de provincies en de OCMW's aangaande sommige financiële diensten en andere aanbevelingen betreffende enige toepassingsproblemen i.v.m. de nieuwe wetgeving (omzendbrief BA-98/04 van 23 juni 1998). Deze omzendbrief brengt, naar aanleiding van de wet van 24 december 1993, een aantal specifieke items onder de aandacht. Zo komen de problematiek van de rentevoeten en hun impact op de prijsbepaling, de keuze van de gunningsprocedure, de selectie- en gunningscriteria, de jaarlijkse globalisatie, enz. aan bod.

De **toezichtsregels** worden waar mogelijk verder versoepeld en aangepast aan nieuwe bestuursvormen. Zo heeft het Vlaams Parlement, op voorstel van de Vlaamse regering, op 4 maart 1998 een decreetswijziging goedgekeurd waardoor een aangepaste toezichtsvorm is ontstaan voor de *autonome gemeentebedrijven*. Teneinde het autonoom karakter te beklemtonen en om functionele redenen die daar rechtstreeks mee te maken hebben worden voortaan enkel nog de belangrijkste beslissingen - oprichting, goedkeuring en wijziging van statuten - onderworpen aan het bijzonder goedkeuringstoezicht. Beslissingen van de raad van bestuur vormen enkel het voorwerp van het algemeen administratief toezicht via het systeem van lijstbesluiten, terwijl de handelingen van het directie comité aan geen enkele vorm van toezicht onderworpen zijn. Het aldus aangepaste decreet is niet van toepassing op de autonome havenbedrijven waarvoor een specifiek toezicht zal georganiseerd worden in een toekomstig havendecreet.

In het kader van de **versterking van de lokale democratie** is de gemeentelijke volksraadpleging een zeer belangrijk instrument. Hierdoor immers kunnen de

inwoners van een gemeente zich rechtstreeks uitspreken over een lokaal thema. De wetgeving op de gemeentelijke volksraadplegingen is echter nog zeer jong en de ervaringen zijn nog weinig talrijk. Elke initiatief brengt dan ook vragen mee wat betreft inhoud en vorm. De Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen die werd geïnstalleerd teneinde deze vragen op te lossen heeft tijdens haar korte bestaansduur terzake al heel wat onduidelijkheden uit de wereld geholpen. Tot einde september 1998 heeft de commissie 11 adviezen verstrekt in 7 onderscheiden dossiers. Haar werking verdient blijvende ondersteunen zodanig dat zij haar belangrijke rol kan blijven vervullen.

Personeelsbeleid

In uitvoering van het sectoraal akkoord 1995-1996, (op 14 mei 1997 afgesloten in de onderafdeling van het comité C en op 1 juli 1997 goedgekeurd door de Vlaamse regering), zijn de volgende aanbevelingen aan de lokale en regionale besturen verstuurd (omzendbrief BA-98/02 van 31 maart 1998) :

1. *Omzetting van overuren, nacht-, zaterdag- en zondagprestaties in compensatieverlof.* Aan de lokale en regionale besturen wordt aanbevolen om deze prestaties niet langer door bijkomende vergoedingen te honoreren, maar wel te compenseren door bijkomend verlof. Op die manier komt er budgettaire massa vrij, die kan aangewend worden om bijkomende werkgelegenheid te scheppen.

Om een beter zicht te krijgen op het aantal gepresteerde overuren, nacht-, zaterdag- en zondagprestaties die in de besturen gepresteerd worden, is aan de lokale besturen gevraagd om deze gegevens jaarlijks te bezorgen aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden. De verwerking van deze informatie is momenteel volop aan de gang.

2. *Prioriteit van de statutaire tewerkstelling.* Aan de besturen wordt met aandrang gevraagd om de contractuele tewerkstelling waar mogelijk te beperken. Contractuele personeelsleden kunnen enkel in welbepaalde gevallen aangeworven worden, namelijk alleen voor contracten van bepaalde duur, voor welbepaalde opdrachten of projecten, of voor tijdelijke vervangingen van andere personeelsleden. Hieruit vloeit voort dat betrekkingen die bestendig van aard zijn (zogenaamde sleutelfuncties en leidinggevende functies) maximaal dienen ingevuld te worden door statutaire personeelsleden.

3. *Deeltijdse statutaire aanwerving.* Met het hoge werkloosheidscijfer in het achterhoofd, wordt aan de lokale en regionale besturen aanbevolen om, indien ze van oordeel zijn dat een bepaalde betrekking deeltijds kan begeven worden, deze als dusdanig in de personeelsformatie in te schrijven. Het moet met andere woorden van bij de aanvang, dus van bij de openverklaring van de betrekking,

duidelijk zijn dat de betrekking deeltijds is. De mogelijkheid om achteraf alsnog om te schakelen naar een voltijdse functie, zonder opnieuw een examen te moeten afleggen, wordt opengelaten. Er dient in dat geval wel een voltijdse plaats voor dezelfde functie vacant te zijn op de personeelsformatie.

4. *Voorkoming verdringingseffect bij aanwerving.* Om te voorkomen dat lagergeschoolden door hoger geschoolden verdrongen worden van de functies die volgens hun diploma het best bij hun capaciteiten passen, wordt aanbevolen om bij nieuwe aanwervingen niet meer af te wijken van de bij het niveau horende diplomavooraarden.

II. Op weg naar de eeuwwisseling

Het rapport van de **Commissie Bestuurlijke Organisatie** van 15 april 1997 dient verder geïmplementeerd te worden. Inmiddels is op 25 november 1997 een addendum op het rapport verschenen dat de weerslag is van het groot maatschappelijk debat dat hieromtrent gevoerd werd. Ook de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement heeft al verschillende besprekingen gewijd aan het advies. Het debat wordt in het najaar van 1998 verder gezet.

Op een aantal interessante elementen van het advies wordt nu al verder ingegaan via belangwekkende initiatieven. Zo wordt momenteel werk gemaakt van het afsluiten van een pact met de gemeenten en de OCMW's. In het kader daarvan wordt ook aandacht besteed aan de intergemeentelijke samenwerking, aan de versterking van de verkozen raden en het statuut van de lokale mandataris, aan de afstemming van het Vlaams beleid naar de lokale besturen toe, aan de verdieping van de lokale democratie, ...

Op 30 juni 1998 heeft de Vlaamse regering een krachtlijnnnota met het oog op het afsluiten van een **pact met de gemeenten en de OCMW's** goedgekeurd. Deze krachtlijnnnota vormt de basis voor de onderhandelingen met de Vlaamse gemeenten en OCMW's waarvoor de V.V.S.G. als katalysator optreedt. Deze onderhandelingen moeten uitmonden in een overeenkomst tussen de Vlaamse overheid enerzijds en de gemeenten en OCMW's anderzijds, waarin de algemene principes van de wederzijdse relaties tussen beide bestuursniveaus worden verwoord. Deze principes zullen worden besproken op een Staten-Generaal op 22 oktober 1998. Zij vormen op hun beurt de basis van de onderhandelingen van de gemeenten en OCMW's met de functioneel bevoegde ministers. Een en ander moet begin 1999 uitmonden in een pact tussen de Vlaamse overheid en de gemeenten en OCMW's. De verdere implementatie van het pact is een proces dat zich uitstrekt over meerdere jaren, vandaar dat van een groeipact gesproken wordt.

In het kader van dit pact heeft de Vlaamse regering het initiatief genomen om de **intergemeentelijke samenwerking en taakverdeling** te stimuleren, door steun te voorzien aan pilootprojecten van intergemeentelijke samenwerking. Gemeentebesturen die samen op zoek gaan naar en afspraken maken rond vormen van samenwerking buiten de klassieke intercommunale-formule kunnen hiervoor op projectbasis steun krijgen van de Vlaamse overheid. De voorwaarden voor het toekennen van deze steun zullen weldra worden uitgewerkt.

Alhoewel het pact met de gemeenten en de OCMW's wordt afgesloten, blijft een uitdrukkelijke rol voor de **provincies** weggelegd. De provincies zijn het aangewezen intermediair niveau om de politieke keuzen te maken die niet op het centrale niveau kunnen gemaakt worden en die het lokale overstijgen. Hun kernbevoegdheden dienen dan ook vastgelegd te worden in een toekomstig Vlaams provinciedecreet. Voor de provincies ligt de klemtoon op de gebiedsgerichte werking. Zij zijn een onmisbare schakel in de ondersteuning naar de lokale besturen toe. Vanuit die ondersteunende rol zullen zij op termijn het voorwerp uitmaken van een eigen pact met de Vlaamse overheid. In overleg met de overige bestuursniveaus moeten hun taken op dit vlak afgelijnd te worden. Dit sluit in dat voldoende ruimte behouden blijft om het provinciale niveau te laten inspelen op nieuwe behoeften.

De rechtsfiguur van de **gouverneur** dient eveneens in het ruimere kader van de bestuurlijke organisatie van Vlaanderen te worden gesitueerd. Hij bekleedt immers een unieke positie als federaal en Vlaams commissaris en als provinciaal orgaan. Daarenboven oefent hij diverse taken van medebewind uit.

In zijn hoedanigheid van *commissaris van de Vlaamse regering* vervult de gouverneur een belangrijke rol die kan samengevat worden in volgende opsomming :

- als tussenschakel in het contact tussen Vlaamse administratie en gemeente;
- bij het structureren van het overleg tussen departementen inzake maatregelen die betrekking hebben op het lokale niveau;
- bij het invoeren/begeleiden van beleidsinitiatieven van de Vlaamse overheid;
- in intergemeentelijke en bovenlokale dossiers;
- als aanspreekpunt voor de burger;
- in het grensoverschrijdend overleg (Euregio-verbanden, Rijn-Schelde-delta, ...).

De buitendiensten die onder zijn gezag staan bekleden op hun beurt een unieke positie in de Vlaamse administratie. De combinatie van de veelheid aan taken en de belangrijke opdracht in het kader van het toezicht zijn tekenend voor de horizontale en verticale beleidsafstemming die bij hen berust.

Door de combinatie van die Vlaamse rol met een opdracht als federaal commissaris, bekleedt de gouverneur bovendien een belangrijke *kruispunt- of brugfunctie*. Die laat toe werk te maken van betere afstemming tussen federale en regionale maatregelen. Ook als territoriale schakel tussen de Vlaamse bestuurlijke niveaus (gewest/gemeenschap-provincie-gemeente) kan hij instaan voor het noodzakelijke overleg. Bij wijze van voorbeeld kan verwezen worden naar het optreden van gouverneurs in het kader van de watersnood van september 1998.

Daarnaast blijft hij zijn functie als *voorzitter van de bestendige deputatie* behouden zodat hij kan optreden als pleitbezorger en bewaker van een algemene visie.

Een andere doelstelling die reeds werd vooropgesteld bij de bespreking van het C.B.O.-rapport en tevens een belangrijke voorwaarde voor het versterken van de bestuurskracht is de **versterking van de verkozen raden**. Aan de lokale mandatarissen worden steeds hogere eisen gesteld inzake professionaliteit, beschikbaarheid en inzet ten behoeve van de lokale bevolking. Om deze hogere eisen te realiseren dient dit maatschappelijk engagement gewaardeerd te worden in de vorm van een aangepast sociaal en financieel statuut. De vaststelling daarvan is, wat de gemeenten betreft, echter nog een bevoegdheid van de federale overheid. Binnen de Vlaamse bevoegdheden zijn intussen aanbevelingen verstuurd naar de lokale en regionale overheden teneinde een aantal maatregelen te treffen die in het algemeen kunnen bijdragen tot de verbetering van de lokale bestuurskwaliteit en die in het bijzonder van aard zijn om de leden van de raden beter waarden voor hun inzet bij de uitoefening van hun mandaat.

Deze aanbevelingen hebben betrekking op materiële en infrastructurele faciliteiten voor zowel individuele raadsleden als fracties, vorming van mandatarissen en presentiegeld voor deelname aan de vergaderingen (omzendbrief BA-98/01 van 17 maart 1998).

Omdat gemeentebesturen en OCMW's samen het lokale bestuur vormen en voor de rechtsonderhorige ook vaak als dusdanig erkend worden, is het dan ook belangrijk dat het beleid voor deze beide rechtspersonen op elkaar wordt afgestemd. Hiertoe is een belangrijke stap gezet door de beslissing van de Vlaamse regering van 20 januari 1998 om de voorbereiding van het administratief toezicht op de OCMW's toe te vertrouwen aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden. Deze beslissing kadert ook in het af te sluiten pact met de gemeenten en OCMW's dat moet tegemoet komen aan de vraag van de lokale besturen tot meer **beleidsafstemming** tussen het beleid van de verschillende functioneel bevoegde ministers.

Het laat zich aanzien dat eerlang het wetgevend werk op federaal vlak met betrekking tot de binnengemeentelijke territoriale decentralisatie afgerond wordt. Dit betekent dat gemeenteraden van gemeenten met een wettelijk te bepalen minimum aantal inwoners en die dat wensen in de mogelijkheid zullen gesteld worden om **districtsraden** met beslissingsbevoegdheden op te richten. Het Vlaamse Gewest zal dan de mogelijkheid hebben om een aantal voorwaarden en de wijze waarop districtsraden kunnen opgericht worden te bepalen. In het licht van de discussie over het pact met de gemeenten en de OCMW's ligt het voor de hand dat in dezer de gemeentelijke autonomie maximaal moet spelen en dat bijgevolg de voorwaarden die kunnen opgelegd worden tot een strikt minimum beperkt worden. Hetzelfde geldt voor de organisatie van het administratief toezicht op de oprichting en de bestuurshandelingen van de districtsraden. Rekening houdend met dit uitgangspunt zal te gelegener tijd een ontwerp tot aanpassing van het toezichtsdecreet voorgelegd worden.

Om de betrekkingen tussen de burger en het lokaal bestuur te optimaliseren zullen voorstellen geformuleerd worden met betrekking tot het kader waarbinnen de **gemeentelijke adviesraden** kunnen functioneren. Er is immers behoefte aan een correcte definiëring van hun rol en aan herorganisatie en/of hergroepering van de gemeentelijke adviesradenstructuur. Hiermee wordt tegemoet gekomen aan een uitdrukkelijke wens van het Vlaams Parlement.

Inzake het **personeelsbeleid** wordt in de eerste plaats uitvoering gegeven aan de afgesproken maatregelen. Hierbij denken wij aan de evaluatie van de **arbeidsherverdelende maatregelen** zoals loopbaanonderbreking, vrijwillige vierdagenweek en halftijdse vervroegde uittreding met het oog op een optimalisering ervan. Ook zal een brochure verspreid worden naar de bestuurders en personeelsverantwoordelijken van de lokale en regionale besturen met daarin praktijkgerichte informatie over de bestaande arbeidsherverdelende maatregelen. De verspreiding van deze brochure zal gebeuren zodra een aantal aangekondigde reglementaire bepalingen een feit zullen zijn. Daartoe horen de invoering van het recht op loopbaanonderbreking en op de vierdagenweek, de verlenging van de mogelijkheid van loopbaanonderbreking van 5 naar 6 jaar en de nieuwe regeling inzake de Vlaamse aanmoedigingspremies voor loopbaanonderbreking.

In dezelfde orde zal onderzocht worden op welke wijze de bestaande **stelsels van afwezigheden, verloven en verminderde prestaties** kunnen gehomogeniseerd en vereenvoudigd te worden. Beide acties zullen worden ondersteund door het uitschrijven van een studieopdracht.

De besprekingen met het oog op het afsluiten van **het sectoraal akkoord 1997-1998** lopen reeds geruime tijd. Deze besprekingen en de sfeer waarin zij plaats vinden kunnen niet los gezien worden van het pact met de gemeenten en de OCMW's. Langzamerhand is immers de idee gerijpt om een totaal nieuwe bestuurscultuur te ontwikkelen die moet leiden naar nieuwe bestuursverhoudingen tussen de Vlaamse regering en de lokale besturen. De bevoegdheid van de Vlaamse regering om in de onderafdeling van het comité C akkoorden met de representatieve vakorganisaties af te sluiten in de plaats van de lokale en regionale besturen wordt door de lokale en regionale besturen betwist (zie onder meer het V.V.S.G.-dossier van december 1997 "Naar een pact met de gemeenten en OCMW's"). Die bevoegdheid vloeit nochtans voort uit de wet van 19 december 1974 op het syndicaal statuut.

Toch erkent de Vlaamse regering in de krachtlijnennota van 23 juni 1998 over het pact het feit dat de lokale besturen geen deel uitmaken van de overheidsdelegatie in de onderafdeling van het comité C, en derhalve niet zelf kunnen onderhandelen over het statuut van hun personeel, als een ernstig tekort. Zelf heeft de Vlaamse overheid daaraan in de mate van het mogelijke verholpen door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (V.V.S.G.) en de Vereniging van de Vlaamse Provincies (V.V.P.) als technisch raadgevers op te nemen in de overheidsdelegatie.

Hier past het **toekomstgericht** te denken en ons meerbepaald te verplaatsen in een (hopelijk) nabije toekomst waarin de organieke regelgeving voor het gemeentelijk

beleid behoort tot de gewestbevoegdheden. In het licht van de pact-discussie, die een wezenlijk andere, meer gelijkwaardige relatie lokaal bestuur - Vlaamse overheid beoogt, is het immers aangewezen een stap verder te zetten in de responsabilisering van de lokale besturen en de onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties over het statuut van het personeel over te laten aan de echte werkgevers, met name de lokale en regionale besturen of de organisaties die hen vertegenwoordigen (V.V.S.G. en V.V.P.). Die laatste mogelijkheid impliceert weliswaar dat de onderhandelaars die de lokale besturen vertegenwoordigen voldoende representatief zijn om, wat de ingenomen standpunten betreft, de besturen afdoende te verbinden.

Door de Vlaamse overheid dient in voorkomend geval vooraf de algemene beleidslijn en de algemene toezichtslijn te worden bepaald en meegedeeld aan de onderhandelende partijen. Binnen dit kader negotiëren de onderhandelende partijen over een akkoord.

De algemene beleidslijn is het minimumkader dat voor alle besturen verplicht is na te leven en dat via het toezicht zal afgedwongen worden. Dit minimumkader moet duidelijk omschreven zijn en de handhaving beogen van een aantal belangrijke vereisten waaraan het personeelsbeleid in elk lokaal bestuur minimaal moet voldoen. Er kan in bijkomende orde overwogen worden om, naar Nederlands model, een afzonderlijk kader te schetsen dat beantwoordt aan de specifieke behoeften van de grotere steden. Dit biedt als voordeel dat nog beter kan ingespeeld worden op de eigenheid van elk bestuur. Het toezicht beperkt zich in elk van die mogelijkheden tot de controle op de algemene beleidslijn (de hoofdlijnen dus en geen details) en op de financiële haalbaarheid.

Het onderhandelde akkoord wordt vervolgens, wanneer het voldoet aan de minimale normen van de toezichthoudende overheid, bekrachtigd en algemeen verbindend verklaard. Naar analogie met de privé-sector heeft dit systeem het voordeel grotere rechtszekerheid te bieden aan de geresponsabiliseerde sector zonder afbreuk te doen aan de prerogatieven van de representatieve vakorganisaties.

Vanzelfsprekend zal deze toekomstvisie verder met de betrokken partners besproken worden met het oog op een consensus over dit nieuwe overlegmodel.

Gemeentelijke fiscaliteit. De Vlaamse gemeenten kennen een enorme verscheidenheid in lokale belastingen. Daarnaast heerst er ook onduidelijkheid over de toegestane maximumtarieven voor bepaalde belastingen, zoals die vroeger werden meegedeeld door middel van omzendbrieven. Om hieraan tegemoet te komen zal een coördinerende omzendbrief opgesteld worden.

Naar meer begeleidend toezicht. Het is al langer een doel van het beleid om de gemeentebesturen te benaderen vanuit een ondersteunende in plaats van uit een

betuttelende optiek. Op een aantal deelgebieden wordt daar op zeer uitdrukkelijke wijze werk van gemaakt. Vermelden wij er enkele als voorbeeld :

- In het kader van de problematiek *benji-springen* en de verantwoordelijkheid van de gemeentelijke overheid bij gelijksoortige attracties heeft het initiatief om alle betrokken partijen rond de tafel te brengen tot een doorbraak geleid, in die zin dat nu duidelijk geworden is dat de bevoegdheid om de veiligheid van het benji-springen te reglementeren bij de Minister van Economische Zaken berust. Als gevolg van dit overleg wordt onder diens verantwoordelijkheid momenteel gewerkt aan een ontwerp van reglementering.
- Om de complexe problematiek van het administratief toezicht op de *rituele slachtingen* te regelen werd overleg georganiseerd met de betrokken federale ministers, de provincies, de gemeenten en de belanghebbende partijen. Dit overleg heeft geleid tot minimale richtlijnen aan de gemeentebesturen over de voorwaarden waaronder rituele slachtingen kunnen plaatsvinden. Deze richtlijnen zullen geëvalueerd en waar nodig bijgestuurd worden.
- Omdat er communicatiestoornissen zouden zijn ontstaan tussen de jongeren en hun gemeentebesturen omtrent de voorwaarden waarbinnen *jongerenfuiven* kunnen georganiseerd worden, is een overleg aan de gang met vertegenwoordigers van alle betrokken sectoren teneinde tot een werkbaar vergelijk te komen.

In al deze gevallen halen niet alleen de burgers, maar ook de gemeentebesturen zelf profijt uit een oplossing die na overleg is tot stand gekomen en waarna de betrokken instanties met meer begrip dan voorheen met elkaar omgaan.

Vlaamse parlementsverkiezingen. Bij de volgende verkiezingen van het Vlaams Parlement zal de organisatie plaats vinden in nauwe samenwerking met de federale overheid. Het betreft immers tegelijkertijd verkiezingen ter vernieuwing van Kamer en Senaat en van het Europees Parlement. Vanuit de doelstelling om hierbij maximale herkenning van het Vlaamse niveau te bewerkstelligen, is al in een vroeg stadium overleg gepleegd op diverse niveaus met de bevoegde federale diensten. Vlaanderen kan zich als eerste Gewest beroepen op een optimale voorbereiding van het gebeuren. Meerbepaald zullen de inzameling van de kiesresultaten op het Vlaamse niveau en de verspreiding ervan onder de eigen verantwoordelijkheid verlopen.

Ook worden de gemeentebesturen gestimuleerd om vanaf 1999 de stemverrichtingen op geautomatiseerde wijze te laten plaats vinden. Dank zij een financiële ondersteuning vanuit het Vlaamse Gewest zullen bovenop de 31 Vlaamse gemeenten die bij een vorige gelegenheid reeds automatiseerden bijkomend 109 gemeentebesturen verenigd in 32 kieskantons hun stemgerechtigde inwoners laten deelnemen aan geautomatiseerde kiesverrichtingen.